

عنوان مقاله:

مفهوم الراسخون فی العلم در ادبیات فلسفی و آرای تفسیری ملاصدرا

محل انتشار:

پژوهشنامه مطالعات تاریخی قرآن و حدیث، دوره 21، شماره 58 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

اکرم خلیلی نوش آبادی - استادیار گروه معارف اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از اصطلاحات شناخته قرآنی الراسخون فی العلم است که در هفتمین آیه از سوره آل عمران یاد شده، و در تفاسیر اسلامی با بحث تاویل آیات متشابه گره خورده است. این اصطلاح در آثار ملاصدرا اعم از تفسیری و فلسفی نیز به وفور دیده می شود. وی افزون بر این که در بحثهای تفسیری خویش رسوخ در علم را ملاک جواز ورود به عرصه تاویل دانسته، کاربرد این ملاک را توسعه بخشیده، و در گستره ای از مباحث اعتقادی و فلسفی از آن همچون معیار حقانیت و بطلان آراء مفسران و فیلسوفان و متکلمان بهره جسته است. در این مطالعه بنا داریم ضمن بازخوانی ویژگیهای راسخان در علم از نگاه ملاصدرا و پی جویی مصادیق آن در آرای تفسیری وی، دریابیم که این مفهوم در نظام فکری او چه جایگاهی دارد.

کلمات کلیدی:

صدارالدین شیرازی، تاویل، محکم و متشابه، حکمت متعالیه، الهام، شهود، مفاتیح الغیب، تاریخ تفسیر، نمادگرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1012781>

